

PAŁAC W PĘPOWIE

Pępowo zaliczano do tzw. "dóbr leźnieńskich". Za czasów krzyżackich należało do komturstwa gdańskiego i miało prawo polskie. W 1648 r. podatki w Pępowie płacił Henryk Heyna. Radca handlowy Friedrich August Hoene zakupił je w 1832 r. od Henryka Helffesteina i powierzył w zarząd Timerckowi w latach 1832-62. Syn Fredricha również Friedrich zarządzał majątkiem w Pępowie od 1853 r. Później dobra przeszły w ręce jego synów.

Dwór w Pępowie powstał ok. 1860 r. Dziś w jego budynku znajduje się szkoła podstawowa, a historyczny park służy jej uczniom i lokalnej społeczności.

W pierwszej części kroniki szkoły czytamy: *W miejscowości Pępowo, gromada Banino, wśród obszernego i pięknego parku, stoi pobudowany blisko sto lat temu – pałacyk, przeznaczony obecnie na szkołę*...

1. września 1961 r. naukę rozpoczęło tu 42 uczniów w klasach I – IV. Szkoła następnie została przemianowana na siedmioklasową. Gdy w 1973 roku jej dyrektorem zostało p. Władysław Majkowski przeprowadzono reorganizację placówki. W tym czasie zlikwidowano szkołę w Małkowie, a dzieci z tej miejscowości zaczęto dowozić traktorem z przyczepą „Jelcz” do Pępowa.

Po gruntownym remoncie w końcu września 1991 r. budynek szkolny został ponownie oddany do użytku. Obecnie w szkole uczy się prawie 500 uczniów, a już niebawem rozpocznie się jej kolejna rozbudowa. Jednak cały czas główny trzon budynku to historyczna przestrzeń powstała w drugiej połowie XIX wieku.

Nie wszyscy wiedzą, ale są takie zakamarki w pępowskiej szkole, które nie są udostępnione uczniom (ze względów parametrów technicznych i bezpieczeństwa). Niemniej klucze do tych tajemniczych miejsc są w posiadaniu dyrektora szkoły i wiążą się z nimi niezwykle historie dawnych uczniów szkoły.

Co takiego można tam znaleźć? Co pokazały prace archeologiczne w pępowskim parku? Ile ma lat i co pamięta najstarsze parkowe drzewo?

Jest wielu chętnych by odpowiedzieć na te i inne pytania dotyczące pałacu w Pępowie.

